

Τὰ παιδιά μου θὰ τὰ μάθουν ὅλα. Μόνον ἐπιτρέφατέ μου ὅπως τοὺς ὀμιλήσω ἐγώ, σὲ λίγο, μπροστά σου... Ὑπάρχει μία εὐγένεια ἐν τῇ ἐξομολογήσει. Ἀφήσατέ μου τὴν. Ἄς μάθουν τὴν μετάνοιάν μου ταυτοχρόνως μὲ τὸ παράπτωμά μου! Ἄς τὴν ἰδοῦν!.. Ἄς τὴν ἀκούσουν! Ἡ δικαιοσύνη θὰ ἀποδοθῆ, ἀφοῦ τὸ θέλετε, ἀλλὰ μὲ ὀλίγον οἶκτον!.. Σιωπάτε! Εἰσθε λοιπὸν ἀδυσώπητος! (Ὁ Βερνάρδος ἐνεφανίσθη εἰς τὸ κατώφλι τῆς θύρας διατάζων).

Κόμης. Βερνάρδε, μπάσε τὰ παιδιά! (Ἡ κόμησσα ἡμιλιπόθυμος στηρίζεται εἰς τὸν τοῖχον. Ὁ ἰατρός πηγαίνει εἰς τὴν θύραν, ἐνῶ οἱ τρεῖς νέοι εἰσέρχονται).

Ὁδρὺ (χαμηλοφώνως εἰς τὸν Βερνάρδον). Φύγετε! Ἐβγάτε ἔξω! (Ὁ Γεώργιος, Ἀνδρέας καὶ Ροβέρτος Ροκβίλ εἰσέρχονται βιαστικοί. Ἐν μιᾷ ἐσχάτῃ προσπαθείᾳ, ὁ κόμης σηκώνεται καὶ καλεῖ τὸν πρωτότοκον, «Γιώργο» μὲ φωνὴν ἀλγεινὴν καὶ τὸν περιπτύσσει ἐπὶ μακρόν. Κυτάζει ἔπειτα ἀιενῶς τὸν Ἀνδρέαν, τὸν νεώτερον τῶν τριῶν, ὁ ὁποῖος ἐπροχώρησε καὶ μετὰ τινος στιγμᾶς διαταγμοῦ, τὸν σφίγγει εἰς τὴν καρδίαν του ἐν ὑπεριᾶτῃ συγκινήσει. Ὅταν τὸ ἀγκάλιασμα τελειώνει, ὁ Ροβέρτος, ὁ δευτερότοκος, προχωρεῖ πρὸς τὸν κόμητα. Ἄλλ' ἐκεῖνος προετιῶν τὸν βραχίονα, τὸν σταματᾷ, δι' ἐπιτακτικῶν κινήματων. Ὁ νεανίας μένει τεταραγμένος. Ἡ κόμησσα, ἡ τακτικῶν κινήματος. Ὁ νεανίας μένει τεταραγμένος. Ἡ κόμησσα, ἡ ὁποία ἐπλησίασε, ὡσεὶ διὰ τὰ ὀφθῆ μεταξὺ τοῦ νιοῦ τῆς καὶ τοῦ συζύγου τῆς, κλονίζεται ἔξαλλος. Στιγμὴ τραγικῆς σιγῆς. Ὁ κόμης εἶδε τὸ κίνημα καὶ τὴν συγκίνησιν τῆς κομῆσσης. Εἶπε βέβαιος τώρα πλέον. Καρφώνει ἐπάνω στὸν Ροβέρτον τρομερὸν βλέμμα. Ἀλλὰ τότε ὁ πρωτότοκος Γεώργιος λέγει:)

Γεώργ. Πατέρα, δὲν γνωρίζεις λοιπὸν πειὰ τὸν Ροβέρτο... τὸν ἀδελφὸ μας;

Ἄνδρ. Ναι πατέρα, εἶνε ὁ Ροβέρτος μας...

Κόμης (συγκεκλινημένος). Ναι... Πόσο ἀγαπῶνται... Πτωχὰ παιδιά!.. (μετὰ στιγμὴν ὑπεριᾶτου διαταγμοῦ). Ροβέρτο! Ἀγκάλιασέ με!..

(Ὁ Ροβέρτος ὀπίπεται εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ κόμητος Ροκβίλ. Ἐκεῖνος, ἀφοῦ τὸν ἐνηγκαλίσθη, σφίγγει καὶ τὰ τρία παιδιά του εἰς ἓνα κοινὸν ἐναγκαλιασμόν. Ἐπειτα κλονίζεται καὶ πίπτει νεκρός, ἐνῶ ἡ αὐλαία κατεβαίνει βραδέως).

ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ

(Παρίσι, Μάρτιος)

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑΣ

Σὲ μιὰ ξανθούλα...

III κακογλωσσὰ τοῦ κόσμου λέει πῶς βάφεις τὰ μαλλιά σου.
Ψέμμα! ἀφοῦ, εἶσι βαμμένα, σ' τὰ πουλάει ὁ ἔμπορός σου...

ΣΑΤΑΝΑΣ